

Teoria conspirației și profeția biblică

9 martie 2008

Gili Cârstea

Am ascultat recent un interviu despre teoria conspirației cu un pastor adventist foarte talentat și apreciat în poporul nostru. El își exprima cu multă convingere credința că nu există o conspirație la nivel global, și că evenimentele care modelează politica internațională pot fi mai bine explicate prin teoria haosului.

Uimitor dar adevărat. Iar aceasta este poziția multor pastori, profesori sau administratori din biserica mondială.

Cum este posibil ca un conducător adventist să aibă o asemenea concepție limitată despre realitățile spirituale? Cum poate fi impresionat de o teorie care scoate din ecuație nu numai activitățile lui Satana, dar chiar și prezența lui Dumnezeu pe această planetă? De ce conceptul mării controversate este sfidat la scenă deschisă, fără să producă o reacție în poporul acesta care declară credință în călăuzirea Spiritului Profetic?

Scriptura vorbește clar despre o conspirație a „domniilor și stăpânilor” din locurile cerești de a alunga pe Dumnezeu de pe pământ, conspirație în care a antrenat întreaga elită mondială. Tot ce se întâmplă pe acest pământ are legătură cu acest proiect al diavolului, iar el își cunoaște perfect scopurile și metodele. El nu vine înaintea lumii spre a-și declara identitatea și intențiile, ci lucrează din umbră, manipulând societatea, controlând evenimentele și folosind teroarea spre a-și atinge scopurile; de aceea este o conspirație, mama conspirațiilor, iar un pastor adventist ar trebui să știe.

Scriptura identifică fără dubii personajul care trage sforile în această conspirație planetară:

„Balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui” (Apoc 12:9).

Ne place sau nu, avem companie. S-au refugiat la noi, dar nu s-au mulțumit cu statutul de refugiat, ci pretind că ei sunt clasa conducătoare, poziție pe care au și obținut-o în Eden, prin amăgire. Nu ni s-a spus care este numărul acestor invadatori. Știm doar că ei reprezintă a treia parte din îngerii lui Dumnezeu, ceea

ce ar trebui să însemne destul de mult, dacă ținem cont că numărul îngerilor rămași loiali este „de zece mii de ori zece mii și mii de mii” (Apoc 5:11). Omenirea nici nu visează ce tehnologii stăpânesc acești îngeri rebeli, și ce capacități uluitoare posedă.

Ni s-a mai spus că ei „înșeală întreaga lume,” iar scopul major este descris în cuvinte ușor de înțeles pentru oricine:

„Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos” (Apoc 12:17).

În acest proiect criminal ei au implicat întreaga omenire, folosind forța și amenințarea cu forța. Fiecare etapă a istoriei a fost controlată de o „fiară” politică, a cărei putere a venit de la Satana, iar ultima reprezentare a acestui scenariu va funcționa după aceleași reguli: „Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare” (Apoc 13:2).

Spre a-și realiza scopul, controlorii globali se prezintă ca fiind îngerii loiali trimiși de Dumnezeu spre a ajuta omenirea să evolueze. Deja există mari progrese în această direcție, iar viitorul apropiat este descris astfel: „Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: ‘Cine se poate asemăna cu fiara, și cine se poate lupta cu ea?’” (Apoc 13:4).

Toți împărații pământului vor fi convinși să intre în această alianță, inițiată și condusă de triumful nelegiuit alcătuit din balaur, fiară, și profetul mincinos. Iată cum este descrisă scena planetară atunci când perdeaua din marea controversă va fi dată la o parte:

„Împărații pământului, domnitorii, căpitanii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: ‘Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului’” (Apoc 6:15-16).

Acest verset arată că întreaga omenire a fost captivată de înșelătoriile marii conspirații, fiind amăgită să intre în conflict cu Dumnezeu. Doar o mică grupă de oameni au rezistat acestor puternice amăgiri, conștienți că în această fază a bătăliei nu vor putea să se încreadă nici în propriile simțuri, ci doar în cuvântul profetic.

Iată ce spune Spiritul Profetiei despre controlul diavolului asupra omenirii:

„Am văzut un tren care circula cu viteza fulgerului. Îngerul m-a îndemnat să privesc cu atenție. Am privit cu atenție asupra aceluia tren. Se părea că întreaga lume era îmbarcată în el și că nu mai rămăsese nimeni pe jos. Îngerul a spus: ‘Ei sunt legați împreună, gata pentru foc.’ Apoi mi-a arătat pe conductorul trenului, care arăta impunător și prezentabil, și căruia toți pasagerii îi acordau atenție și respect. Eram uimită și am întrebat pe îngerul meu însoțitor cine este. El a spus:

‘Este Satana. El este conducătorul, prezentându-se ca un înger de lumină. El a luat lumea în captivitate. Oamenilor li se prezintă amăgiri puternice, ca să creadă o minciună și astfel să poată fi condamnați. Acest agent, cel mai înalt în funcție după el, este mecanicul, și sunt și alții în diferite funcții după cum este nevoie, iar ei toți merg cu viteza fulgerului la pierzare’” (EW 88). [aici]

„El a luat lumea în captivitate.”

Aceasta este conspirație la nivel global, și este perfect compatibilă cu conceptul mării controversate. Când spunem că mișcările sociale și politice din lume se desfășoară conform teoriei haosului, spunem pur și simplu că Dumnezeu este mincinos, iar Satana a murit. Faptul că un pastor adventist numește conspirația diabolică ce a luat lumea captivă ca fiind o „teorie” jurnalistică și „folclor urban,” dovedește cât de eficiente au fost tehnicile desfășurate de diavol pentru a amăgi „chiar pe cei aleși.”

Viziunea mai spune ceva interesant, și anume că există și un „mecanic,” cel mai înalt în funcție după Satana, și că „sunt și alții în diferite funcții după cum este nevoie.” Dar domnul „mecanic” și subalternii lui nu ies în față spre a-și declara identitatea și scopurile, nu dau interviuri la radio și nu participă la talk-show-uri. Ei preferă să controleze lumea din umbră. Aceasta este conspirație globală, și nu teoria haosului. Iar un pastor adventist ar trebui să știe.

Cât despre felul în care conduc lumea pe care au luat-o captivă, nu este nevoie de mari explicații: ură, minciună, terorism, amenințare cu forța, războaie, asasinate, instigare la ură rasială, religioasă, iar când lumea a ajuns la capătul răbdărilor, tot ei vin și propun o nouă ordine mondială, pace și bunăstare pentru toată lumea.

Că diavolul are un subaltern și agenți printre oameni nu este nicio mirare. Când a venit să-I propună Domnului Hristos târgul scârbos de pe munte, el chiar știa ce vorbește. Era dispus să-I ofere Domnului „puterea și scaunul lui de domnie” dacă El accepta să fie adjunctul lui, ceea ce ar fi dus, evident, la ridicarea unui imperiu indestructibil în care Domnul Hristos ar fi avut puteri depline.

De ce să ne mirăm că, fiind refuzat de Hristos, el nu a făcut aceeași ofertă rabinilor care L-au răstignit pe Hristos? Vă rog să observați ce putere fascinantă au avut aceștia asupra procuratorului roman.

Pilat nu era nici fricos, nici laș. Cunoștea bine legea romană și era dispus să o aplice, indiferent de consecințe. Avea la dispoziție trupele de ocupație și nu avea nicio interdicție să scalde Ierusalimul într-o baltă de sânge, dacă situația o cerea. Sau dacă avea chef.

În ciuda insistențelor elitelor iudaice, Pilat a declarat deschis că Isus este nevinovat, și că el Îl va pune în libertate. Nu vedea niciun pericol pentru siguranța imperiului. Romanul era om de cuvânt, și nimic nu-l putea clinti din decizia dreaptă pe care o luase.

Și totuși se întâmplă imposibilul. La urechile lui au susurat doar câteva cuvinte, simple vorbe, simple sunete, și marele procurator roman a îngălbenit: „Dacă dai drumul acestui om, nu ești prieten cu Cezarul” (Ioan 19:12). Dreptatea romană este dată peste cap, iar reprezentantul imperial tremură în fața câtorva indivizi asupra cărora avea drept de viață și de moarte, niște jechoși pentru care avea doar repulsie.

Deși nu știa, Pilat tremura de fapt în fața puterii Balaurului, care dăduse stăpânirea colaboratorilor lui cei mai prețioși, dovediți a fi de încredere când în joc sunt interese majore.

Satana spunea așa liderilor iudei: „Acest pretins Mesia nu v-a oferit puterea pe care o așteptați voi spre a fi „capul și nu coada,” națiunea dominantă în comunitatea internațională. Vă ofer eu această putere. Batem palma?”

Palma a fost bătută, iar de atunci omenirea este hăituită prin diverse experimente către o comunitate globală de tip feudal, în care o elită minusculă să controleze întreaga populație a planetei.

Am să citez un pasaj al autoarei care susține conceptul mării controversate, și vă rog să-mi spuneți dacă se poate deduce din el că lucrurile pe pământ se desfășoară după teoria haosului:

„Prin spiritism, Satana apare ca un binefăcător al rasei omenești, vindecând bolile oamenilor și susținând un sistem nou și mult mai entuziast al credinței religioase; dar în același timp el lucrează ca un nimicitor. Ispitele lui conduc mulțimile la ruină. Nestăpânirea dă la o parte rațiunea; apoi urmează indulgența senzuală, conflictele și vărsarea de sânge. Satana își găsește plăcerea în război, pentru că el trezește cele mai rele pasiuni ale sufletului, și apoi își înghite pentru veșnicie victimele înecate în viciu și sânge. Scopul lui este acela de a provoca nașunile la război, una împotriva celeilalte; căci în felul acesta el poate distra atenția oamenilor de la lucrarea de pregătire pentru a sta în picioare în ziua lui Dumnezeu...

„În timp ce se prezintă oamenilor ca mare medic, care poate vindeca toate bolile lor, el va aduce pe lume molime și dezastre, până ce orașe populate vor ajunge ruinate și pustii. Azi el este la lucru în felul acesta. Prin accidente și mari nenorociri pe mare și pe uscat; prin încăierări și vărsări de sânge; prin îngrozitoare furtuni, cu ploaie de piatră și cicloane; prin inundații și cutremure, în fiecare loc și în diferite forme, Satana își exercită puterea sa nimicitoare” (GC 589).

Aici este descrisă elita conspiraționistă ca fiind foarte activă. Și totuși, fratele nostru pastor a rezolvat rapid și simplu implicarea lui Satana în treburile planetare. Folosind cuvintele Domnului Hristos din Ioan 12:31, el trage concluzia că Satana a fost alungat de pe pământ, sau că oricum nu mai joacă un rol important aici, deoarece, nu-i așa, dacă „a fost aruncat afară” cum ar mai putea acționa înăuntru?

Iată versetul din Ioan: „Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.”

Dacă acest verset poate fi folosit pentru a declara că Satana a fost alungat de pe pământ odată cu înfrângerea lui la cruce, atunci profețiile lui Ioan despre evenimentele finale și implicarea Balaurului în desfășurarea lor rămân vorbe goale. Profețiile neîmplinite vorbesc însă despre un rol extrem de proeminent al șarpelui cel vechi, care nu a dispărut deloc de pe pământ, și nici nu a redus motoarele activității lui diabolice, așa cum cred unii. Din contră, până acum abia și-a făcut încălzirea, iar ceea ce pregătește el pentru omenire sună destul de sumbru: „Oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate” (Luca 21:26).

Acestea sunt chiar cuvintele Mântuitorului, de unde nu se deduce că diavolul ar fi fost cândva aruncat afară. El va fi lăsat să-și facă demonstrația până la capăt, ca întreg universul să poată înțelege deplin ce fel de guvernare dorea Lucifer să impună în cer, atunci când s-a răsculat.

Ioan spune că Satana și îngerii lui vor continua să bântuie planeta aceasta încă un mileniu după ce au făcut praf întreaga civilizație (Apoc 20:2). Și nici acum nu este totul. Când Dumnezeu cheamă la viață întreaga omenire după mileniu, pentru a clarifica lucrurile definitiv și pentru oricine, diavolul preia din nou conducerea, de data aceasta în direct, vizibil, fără a se mai ascunde. Și reușește din nou să antreneze neamurile într-un conflict armat împotriva lui Dumnezeu [vezi detalii aici].

Toate aceste versete demonstrează că diavolul nu a fost nicidecum „aruncat afară” în sensul intenționat de fratele nostru pastor, pentru care versiunea din Urantia Book [aici] pare mai credibilă decât marea controversă încredințată acestui popor.

„Ierarhia” din Urantia Book se prezintă acum ca fiind maeștri evoluți din alte galaxii, veniți să ajute civilizația noastră, pentru care s-au deschis „canalele de comunicare” deoarece rebeliunea lui Satana a fost înfrântă în 1985, iar acesta și îngerii lui au fost „aruncați afară.” Ei nu spun nici de ce în 1985, nici unde anume a fost aruncat Satana; vor doar să ne asigure că demonii au dispărut de pe pământ, au fost „unmade,” și că de acum orice fenomen paranormal este produs de îngerii buni veniți în ajutorul nostru, așa că nu mai este cazul să fim vigilenți.

Asemenea nimicuri ar putea fascina mulțimile de naivi, dar este greu de acceptat că un pastor adventist poate simpatiza cu o astfel de variantă prostească. Dar se întâmplă așa deoarece pastorii noștri s-au ocupat mai mult de lucrările „științifice” ale savanților aflați sub controlul duhurilor necurate din Babilon, decât de profețiile prin care Dumnezeu a ridicat această mișcare. Ascultați profetia și observați cum ea se împlinește sub ochii noștri:

„Vrăjmașul face pregătiri pentru ultima lui campanie împotriva bisericii. El s-a deghizat atât de bine, încât mulți abia mai cred că el există; cu atât mai puțin

pot fi convinși de activitatea și puterea lui uimitoare. Ei au uitat în mare măsură raportul isprăvilor lui trecute; iar când face o nouă mutare, ei nu vor recunoaște că este vorba de vrăjmașul lor, șarpele cel vechi, ci îl vor considera ca fiind prieten, unul care face o lucrare bună” (5T294).

Profeția aceasta este extrem de serioasă, și ea nu permite fantezia infantilă că Satana „a fost aruncat afară.” Ultima mutare uimitoare a diavolului este să înhame biserica rămășiței la efortul colectiv de a ridica împărăția lui Dumnezeu pe pământ, sub administrația demonilor. Mulți dintre frații noștri nu pricep că elanul acesta este mutarea decisivă a diavolului, pe care îl percep ca fiind un prieten, „unul care face o lucrare bună.” Ei nu mai pot fi convinși de „activitatea și puterea lui uimitoare” deoarece „abia mai cred că el există.” Teoria haosului, ultima jucărie a matematicienilor și fizicienilor atei, li se pare mai plauzibilă spre a explica evenimentele social-politice din lume.

Teoria conspirației, spune fratele nostru pastor, nu poate fi credibilă deoarece nu este susținută de studii serioase, făcute de specialiști. El se declară dispus să creadă în teoria conspirației când va citi studii științifice realizate de academicieni serioși, studii pe care le socotește a fi „sursele primare” de informare corectă asupra realității.

Mă face să zâmbesc amar. Sursele primare au spus odată că Baal este Dumnezeu, și au păcălit o întreagă națiune. A trebuit să vină un lunatic ca Ilie, fără studii superioare sau acreditări academice, spre a pune lucrurile în perspectiva corectă. Sursele primare au spus altădată că Isus din Nazaret a fost un rabin șmecher și nicidecum Mesia cel așteptat. A fost nevoie de presa alternativă, publicată de amatori precum Matei, Marcu, Luca și Ioan, ca să avem noi astăzi o perspectivă corectă despre acea realitate; și tot fără studii științifice.

Dacă fratele nostru pastor era consecvent cu recomandarea de a ne călăuzi după „sursele primare,” acum nu mai era pastor adventist [vezi detalii aici]. Dânsul a citit istorie alternativă, aflată în conflict cu istoria oficială, a înțeles că istoria alternativă este mai credibilă decât cea oficială chiar dacă nu este susținută de cercetători renumiți, și de aceea a ales să slujească acest popor. Nu i-a fost rușine că savanții vremii au declarat scrierile apostolilor ca fiind folclor urban și jurnalism mercantil.

Dânsul ne propune să întrebăm vulpea dacă este adevărat sau nu că ea a dat iama în cotețul de găini. Și dacă ar fi să exprim în fabule toată concepția dumnealui despre teoria conspirației, aș spune așa:

Într-o dimineață, comunitatea păsărilor de curte a fost șocată de un măcel fără precedent produs în cotețul de găini. Cu sânge și pene risipite prin toată ograda, spectacolul era dezolant, iar populația îngrozită a vrut să știe cine este vinovatul. Guvernul a alcătuit o comisie pentru cercetarea dezastrului, în fruntea căreia a fost numită vulpea. După o cercetare laborioasă și îndelungată, prezentată în zeci de volume, comisia guvernamentală a ajuns la concluzia că vinovat este ariciul.

Dar mulțimea martorilor oculari a protestat vehement. Unii văzuseră o coadă roșie și stufoasă dispărând în cotețul de găini cu ceva timp înaintea tragediei. Alții văzuseră un bot lung și ascuțit adulmecând pe înserat în spatele cotețului. Iar alții pur și simplu nu credeau că amărâtul de arici ar putea produce vreodată un măcel de asemenea proporții. Dar curcanul, care era magnat de presă, a potolit repede agitația, ridiculizându-i pe nemulțumiți, acuzându-i că sunt victimele „folclorului urban” și ale „teoriei conspirației.”

Dar s-a mai întâmplat ceva. Cei care și-au exprimat public convingerea că măcelul a fost un „inside job” s-au trezit pe lista neagră a homeland security, și li s-a refuzat politicos accesul în mijloacele de transport, persoana lor punând în pericol siguranța publică. Așa se face că ariciul a devenit dușmanul public numărul unu, o amenințare permanentă la pacea și bunăstarea păsărilor cinstite din întreaga curte, iar evenimentul a fost consemnat în analele oficiale ale istoriei. Devenite mai apoi, evident, surse primare de informare.

Acum, să cred că fratele nostru pastor – un cititor avid și cu o memorie fascinantă – este dezinformat și deci în necunoștință de cauză, îmi este destul de greu. Mult mai comod mi-ar fi să înțeleg că nu este ușor să te trezești pe lista neagră a vreunui serviciu special, și să înceapă șicanele care pentru mulți au devenit o prezență permanentă în peisajul cotidian. Și, înțelegând destul de bine natura umană, chiar sunt dispus să simpatizez cu el.

Din păcate, mai sunt și alte variante, la care pentru moment îmi este groază să mă și gândesc.
